

ко-фінансової діяльності підприємства та одержувати на основі автоматизації управлінські рішення.

Література

1. Клименко О.В. *Інформаційні системи і технології в обліку: Навчальний посібник* / О.В.Клименко. – К.:Центр учбової літератури, 2008. – 320 с.
2. Івахненко С.В. *Сучасні інформаційні технології управління підприємством та бухгалтерія: проблеми і виклики* / С.В. Івахненко С.В. // *Бухгалтерський облік і аудит*. – 2008 №4. – 54 с.
3. Терещенко Л.О. *Інформаційні системи і технології обліку: Навч. посібник* / Л.О. Терещенко Л.О., І.І. Матієнко-Зубенко.— К.: КНЕУ, 2004. — 187 с.

УДК 004.9

*А.М.Гафіяк, к.е.н., доцент,
І.О.Богодайко, студент, 402-ТН
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Поява сучасних економічних інформаційних систем (ІС) зумовлена необхідністю обробки великих масивів інформації за жорстких обмежень щодо часу видачі результатів. Вони мають складну формалізацію процедур прийняття рішень для переважної кількості задач, високий ступінь інтеграції елементів, які входять до складу системи, значне число зв'язків між елементами, характеризуються гнучкістю і можливістю модифікації.

Поняття ІС пов'язано з такими ключовими поняттями, як інформація, управлінські рішення та інформаційні технології (підсистема обробки інформації, входу і виходу інформації, функціонування внутрішніх і зовнішніх каналів). Для забезпечення якісного управління потрібно знати (можливо з різним ступенем оперативності) об'єм запасів тієї чи іншої сировини, скільки і якої вироблено продукції, скільки споживається електроенергії, який цех що виробляє і що потребує, та багато іншої інформації, яка стосується виробничих питань. Крім цього, профспілкам необхідні відомості про потреби співробітників у соціально-побутовій, медично-оздоровчій сферах, тощо. Для обробки всіх таких даних потрібні певні організаційні і технічні засоби, тобто ІС.

Найстарші у моральному і у фізичному розумінні системи повністю базувалися на ручній праці. Пізніше з'явилися нові технології для обробки даних. Наступним кроком стало впровадження автоматизованих інформаційних систем (АІС), де для забезпечення інформаційних потреб користувачів використовується ЕОМ зі своїми носіями інформації. В наш час – епоху інформаційного вибуху - розроблюється і впроваджується велика кількість самих різноманітних АІС з дуже широким спектром використання.

Інформаційна система, як система управління, тісно пов'язується, як з системами збереження та видачі інформації, так і з іншою - з системами, що забезпечують обмін інформацією в процесі управління. Вона охоплює сукупність засобів та методів, що дозволяють користувачу збирати, зберігати,

передавати і обробляти відібрану інформацію. Інформаційні системи існують з моменту появи суспільства, оскільки на кожній стадії його розвитку існує потреба в управлінні. Місією інформаційної системи є виробництво потрібної для організації інформації, потрібної для ефективного управління всіма її ресурсами, створення інформаційного та технічного середовища для управління її діяльністю. В будь-якій інформаційній системі управління вирішуються задачі трьох типів: задачі оцінки ситуації (задачами розпізнавання образів), задачі перетворення опису ситуації (розрахункові задачі, задачі моделювання), задачі прийняття рішень (в тому числі і оптимізаційні).

Інформаційні системи включають в себе: технічні засоби обробки даних, програмне забезпечення і відповідний персонал. Чотири складові частини утворюють внутрішню інформаційну основу: засоби фіксації і збору інформації; засоби передачі відповідних даних та повідомлень; засоби збереження інформації; засоби аналізу, обробки і представлення інформації.

Література

1. *Інформаційні системи та бази даних [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.unicyb.kiev.ua/Library/BD/>*

2. *Інформаційні системи. Сучасні інформаційні системи [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ua.textreferat.com/referat-7738-1.html>.*

УДК 004.9:371.3

*Т.М. Деркач, к.т.н., доцент,
Т.А. Дмитренко, к.т.н., ст.викладач,
Д.Басараб, студентка гр. 402-ТН
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА – ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК КОРПОРАТИВНОГО НАВЧАННЯ

Одним з найважливіших напрямків корпоративного навчання є дистанційне навчання. Важливими технологіями, що забезпечують підтримку зростання й розвитку бізнесу кожної великої компанії, є процеси підвищення кваліфікації, навчання й самонавчання персоналу. Предметом навчання можуть бути як базові навички, так і знання, специфічні для компанії взагалі або для підлеглих їй підприємств.

Дистанційна форма навчання - вищий на сьогоднішній день технологічний рівень розвитку освітнього ресурсу для отримання знань в інформаційному суспільстві, який відображає нову філософію освіти, реалії постіндустріальної культури, які стали причиною зміни парадигми заочного навчання в умовах інформатизації суспільства і глобалізації освітніх процесів.

Система корпоративного дистанційного навчання містить у собі такі компоненти: системне середовище дистанційного навчання; електронну базу навчальних матеріалів; віртуальні лабораторії, об'єкти і суб'єкти корпоративних систем дистанційного навчання (СКДН).